

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babes No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul parazitar și în Românul pecinștit și înstrăinat.”

Opera sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Instit. și fabrici — — — Lei 500

Statutul „Frățiilor” membrilor neînscriși.

INTRODUCERE.

Neamul român e atins de o grea boală parazitată, care îl va aduce curând la peire, dacă nu i se opune cu toată hotărârea.

Paraziții noștri sunt Jidanii. Iar armele lor ucigătoare sunt Vițiile.

Ei ne omoară prin Alcoolism.

Ei ne împiedică să ne înmulțim prin Desfrâu.

Ei ne-au răpit toate mijloacele de traiu (comerțul, industria, agricultura, cerealele, lemnul, petrolul, etc.), ne jupoaie prin camătă și prin totfelul de escrocherii, și ne lasă săraci, muritori de foame, în țara cea mai bogată din lume.

Ei caută să ne subjuge, — prin organizațiile lor sociale și politice: Cahalul, Franc-Masoneria, Socialismul, Comunismul, — și să ne facă să fim robii lor, ... după cum au făcut cu nenorocirii de Ruși.

Ei ne urăsc de moarte, — ne alterează cultura (prin presă literatură, artă), — și ne ponegresc pretutindeni.

Noi Românii trebuie să ne apărăm viața noastră și a copiilor noștri și, ast-fel, suntem datori să intrăm cu toții în Liga Apărării Naționale Crestine, care nu e un partid politic, ci o Asociație naționalistă, deasupra tuturor partidelor.

L. A. N. C. cuprinde două feluri de Membri: (Statut Art. 5):

1. Membrii înscriși, cari luptă în cadrele organizației, luând parte la toate acțiunile L. A. N. C.

2. Membrii neînscriși, cari voesc sau sunt siliți, pentru diferite motive să stea în afară de organizația formală a L. A. N. C., dar cari îi aparțin sufleteste, și înțeleg ca, în limitele puterilor și situației lor, să sprijine, ca buni Români, scopurile ei generale, românești și creștine.

În această din urmă categorie intră și bunii Români cari s'au înscris în diverse partide politice, — înainte chiar de înființarea L. A. N. C., — dar cari recunosc și ei necesitatea luptei de apărare a nației românești, primejduită de parazitismul jidanilor.

În vederea participării la această luptă comună a tuturor românilor — în orice situație s'ar găsi — membrii neînscriși ai L. A. N. C., formează „Frății”.

Prof. Dr. N. C. Paulescu

STATUT

I. — Recrutarea și Organizarea „Frățiilor”.

Art. 1. — „Frățiile” se constituiesc liber, din inițiativa proprie, și sunt autonome și independente una de alta.

O Frăție e formată din 12 persoane.

Fie-care din cele 12 persoane, la rândul lor, recrută, printre cunoscuți alți membri, — formând ast-fel 12 Frății.

Și așa mai departe.

Fie-care din aceste noi Frății, are ca Șef pe Membrul care a recrutat-o.

Art. 2. — Numărul membrilor dintr-o Frăție poate varia între 3 și 12.

Când numărul membrilor recrutați, de aceeași persoană, trece peste 13, — cei ce sunt în plus se constituiesc într-o a doua Frăție, care poate să își păstreze Șeful.

Art. 3. — Nimeni nu poate fi admis ca Frate, înainte de vârsta de 21 de ani.

Tinerii, de la 14 ani în sus, vor forma Frății de educație, în cari vor rămânea până la majorat.

Doamnele, neînscrise în Ligă, constituiesc Secții deosebite cu același organizație.

II. Indatoririle Membrilor.

Art. 4. — Membrii „Frățiilor” sunt datori:

1. Să învețe a cunoaște Chestia jidănească, citind și recitind publicațiile de propagandă, scrise de Conducătorii Ligei.

2. Să răspândească aceste învățături printre cunoscuții lor.

3. Să adune cât mai mulți aderenți.

4. Să sprijine elementul românesc în contra tendințelor coto-pitoare ale Jidanilor.

5. Să dea votul lor candidaților L. A. N. C. la alegerile parlamentare, județene, comunale, etc., căci aceștia lucrează pentru binele Nației românești.

6. Să nu cumpere și să nu vândă nimic la jidani, — ferindu-se de ei ca de ciumă. Să nu între nici-odată — nici ei, nici familiile lor, — în prăvăliile și mai ales în cârciumele jidănești. Să nu se împrumute dela cămătari jidani.

7. Să se aboneze la organul central al L. A. N. C. „Apărarea Națională”, și alte ziare ale „Ligei”.

Art. 5. — Șefii „Frățiilor”, sunt datori:

1. Să activeze propaganda.

2. Să strângă dela Membri cotizațiile și costul publicațiilor și să le trimeată Centrului.

3. Să stimuleze și să coordoneze munca „Frățiilor” lor.

4. Să îndrumeze formarea altor „Frății”.

III. — Propaganda.

Art. 6. — Propaganda se adresează tuturor Românilor, — în primul rând, țăranilor agricultori, negustorilor, meseriașilor, funcționarilor, profesioniștilor liberi, muncitorilor din regiunile miniere și petrolifere, din Porturi, dela Căile Ferate, de prin Uzine, Fabrici și Ateliere, etc., cari sunt bătuiți mai cu osebire, de molima Comunismului jidănesc, — și în deosebi, tinerimei din școli, care trebuie neapărat educată și îndrumată pe calea cea bună și dreaptă a doctrinei și programului L. A. N. C.: *Hristos, Regele, Națiunea, — România Românilor.*

IV. — Centralizarea Frățiilor.

Art. 7. — „Frățiile”, au ca misiune principală să se întindă asupra țării întregi.

Art. 8. — Membrii fie-cărei „Frății” stau în legătură numai între dânșii. Șeful „Frăției” este singurul organ de comunicare cu Frăția Centrală, iar Frăția Centrală este singurul organ de comunicare a Frățiilor cu organizația L. A. N. C.

E interzis Șefilor Frățiilor să întocmească liste de membri, Procese-Verbale, sau alte scripte de orice fel.

Art. 9. — Șeful „Frăției Centrale”, sub supravegherea căruia lucrează toate Frățiile din România, și căruia au a i se adresa orice comunicări, este *Vice-Președintele „L. A. N. C.”*: Prof. Dr. N. C. Paulescu (Str. Calonișescu 17, București).

Rezoluția Președintelui Suprem.

Aprobat Prof. A. C. CUZA

LĂMURIRE.

Formată în ziua de 4 Martie 1923 — în momentul când se vota Constituția cu drepturile jidanilor, care era să fie promulgată peste trei săptămâni, la 28 Martie 1923 — L. A. N. C. nu a putut să-și desăvârșească imediat organizația sa, și nici nu a fost înțeleasă, din primul moment, și de toată lumea, în principii ei: ca Ligă și nu ca partid.

Ca orice organism viu, L. A. N. C. s'a dezvoltat progresiv, și i s'a lămurit ființa, prin doctrină și fapte, stabilindu-se, că Liga nu este partid, nu voește să fie partid, nu va fi nici odată partid.

Statutul „Frățiilor” L. A. N. C. însemnează încă un pas mai departe, pe calea acestei desăvârșiri, a organizației și a înțelegerii sale.

Marele număr al membrilor neînscriși — care este caracteristica L. A. N. C. — își găsesc, în acest Statut al „Frățiilor”, forma cea mai utilă a conlucrării lor efective, cu membrii înscriși, dar rămânând în afară de organizația acestora.

Frățiile sunt autonome și libere.

Autonome: ele, se constituie și se administrează fiecare de sine, și sunt limitate strict la numărul membrilor, cari numai ei se cunosc între dânșii, fără nici o legătură formală cu organizația L. A. N. C.

Libere: ele, își desfășoară activitatea, după posibilitățile fiecăreia, fără nici un impuls din afară.

Singura legătură a „Frățiilor”, este doctrina și munca.

Oriunde dar se găsesc trei români — împărțind aceeași doctrină, a L. A. N. C. și hotărâți să muncească pentru scopurile ei — poate exista o „Frăție”: în orice ramură de activitate ar fi.

Intinzându-se astfel asupra țării întregi, „Frățiile” vor fi sprijinul cel mai puternic al L. A. N. C., pentru realizarea programului ei:

Hristos, Regele, Națiunea, — România Românilor.

În conformitate cu programul consfătuirii, dela 2 Februarie 1928, recomand atenției binevoitoare a tuturor bunilor Români, această formă de organizație autonomă, care socotesc, că are o însemnătate deosebită.

Vice-președintele L. A. N. C., d-l Prof. Dr. N. C. Paulescu, a bine voit a-și lua însărcinarea supravegherii acestei organizații speciale, ai cărei membri nu vor corespunde decât direct cu d-sa, în formele stabilite prin statut.

„Frățiile”, cu totul despărțite de organizația materială a L. A. N. C. — cu o legătură ideală numai, și cu inițiative autonome și libere ale fiecăreia, în cercul său de acțiune determinat și după împrejurările lor — vor constitui încheierea ei cea mai solidă, formând sufletul neatins din afară, al luptei pentru eliberarea României de parazitismul jidănesc.

Trezirea coștiinței naționale românești, ca putere activă — care este chemarea L. A. N. C. și prin care numai ea își va putea îndeplini misiunea istorică, de constituire definitivă a nației românești, prin eliminarea jidanilor paraziti — se va realiza mai curând, și va fi cu mult mai puternică prin această

lucrare intimă a „Fraților”: în vederea unei acțiuni constante de tot momentul, și în orice direcție.

Nu toți au posibilitatea să meargă în fruntea mișcării naționale, dar toți o pot sprijini după posibilitățile lor, mai mari sau mai mici.

Acestei organizații sufletești trebuie și poate să-i aparțină orice român: în orice situație s'ar găsi.

Să nu uităm că nația românească trece astăzi prin cele mai grele momente ale existenței sale, și că numai **unitatea de conștiință și acțiune**, a tuturor, o poate salva.

A. C. CUZA

De la Iași a șasea aniversare a înființării L. A. N. C., 4 Martie 1929.

Unde ești Caragiale?

Unde ești? De ce nu vii din liniștea mormântului tău, pe pământul zgomotos, între acești oameni, zugrăviți atât de bine, în scrisul tău ironic.

Unde ești, ca din pana ta măiastră, să iasă cuvinte grele și mintea-ți pricepută să făurească scene în care prostia lumii, să ne pună pe gânduri.

Vino! Nu perde ocazia! Ai cel mai bogat timp în subiecte, pe care l-ai căutat pe vremuri. Vei rămâne uimit de transformarea lor. Mândria, prostia, hoția pe față și tot ce vrei și din toate ce ți-a plăcut, vei găsi îmbelșugat și nu știi zău de-ai putea așterne, pe hârtie tot ce vezi cu ochii.

De sus și până jos, ai să găsești putregaiuri sprijinite în propte, gata, gata să se prăbușească. Ai să găsești indivizi, cu chip și înfățișare de om, cocovați în deminții și funcțiuni, dar mai idioti decât nenea Cațavencu!

Ai să găsești profesor sau avocat ministru de sănătate și doctor ministru de instrucție. Câte 10 automobile pentru un ministru, de se plimbă și ușierii. Automobile, pe a căror perne, lenevesc nevestele miniștrilor, copiii, verii, verișoarele, frații, surorile, mătușile și toate neamurile cu drept și fără drept.

Ai să găsești, portari ce știu să injure dar nu mai știu, nici de omenie și nici de obraz. Ușieri, ce 'n loc de 10 lei pe timbru, îți ia 20 de lei, fiindcă n'are să-ți dea restul și tu în grabă n'ai timp să aștepti. Directori de cabinete, ce te lasă tot cu jalba în mână, ce în fine chemat în interes de serviciu... acasă și politicieni după învârteală.

Dar să nu te oprești aici. Colindă țara în lung și lat. Vei gă-

si medic veterinar, neurastenici și tot felul de invalizi, prefecți de județe. Vei auzi de bătaie ca 'n codru. Medic veterinar transformând maxilarul avocatului, în tobă de bătaie. Inspector școlar croit haiducește de domn deputat și țaran primar ca soldat activ, lovind la numele tatălui, pe procuror și pe căpitanul de jandarmi —ordinea publică.—

Bogația să nu te înspăimânte. A te îmbogați din ce nu-i al tău și din munca altuia e o virtute. Căci palate făcute din banii publici, automobile cumpărate din diurne neprevăzute, lichea îmbogățită și tâmpit boerit din visteria țării, vei găsi pretutindena.

Despre modestie și cumințenie ca 'n povești.

Na făcut decât 2—3 clase de liceu și concurează la miss, visează traiu fără în mătășă.

Nu și-a curățit nasul și joacă charleston, cântă la ...patefon, se înjugă în guler, uită de tatăl său și masa și se recomandă funcționar la P. T. T. sau la vamă, potrivit de multe ori cu „taie frunză la câini”.

Deputați dormind în parlament, profesori-(re), amorezați-(te) fluierând în clasă, nu e o raritate. După cum nu-i o raritate că explicația profesorului, se mărginește „luați de aici până colea”

Suplinitori în învățământul primar, ce nu știu nici să numere și pe la secundar de istorie, ce nu cunosc, nici istoria vieții lor.

Oameni, ce știu să injure după alfabet și femei, ce se vând. Fetițe de liceu, fardate și vopsite, ce joacă charleston, cântă flirtează și-o termină la felinarul roșu.

Băeții de liceu, ce injură profesorul și se sinucid, de cad la

scriind despre toate, — cum de altfel fac și ziaristii de talent imprumutat, și cu lăel închinate.

Demagogul vorbind despre una sau cealaltă chestiune economică-politică în fața auditorului, dându-și aere că e stăpân asupra problemei, intenționează a câștiga impresia că ar fi familiar cu ea. În realitate nu numai că nu o cunoaște, dar nici nu o discută, — barem — cu prudență, fiind dinainte convins că *auditorul nu e chemat spre a asculta cu încordare sau luare aminte, nici spre a reflecta cu cuvenita răbdare, ci spre a auzi cu urechile sale ceace el deja crede dinainte*. Vom avea ocazie a constata aceste fapte din „Psihologia masei”.

„Poporul nu vrea să fie familiarizat cu problemele sociale, politice sau economice, dar, — în schimb, — el vrea să îl făgăduiești satisfacerea credinței și convingerilor sale”, îmi spunea acum câțiva ani un bun Demagog național-țărănist, azi Subsecretar de Stat în guvernul Maniu. Cu ocaziunea aceasta întrebând pe acest Demagog ce părere are asupra tratatului de la Rappalo, el m'a intrat: „Unde e Rappalo?, și că ce legătură poate avea acest tratat cu politica externă a României, și mai ales cu dorințele țărănilor?”

Războiul și sectanții baptiști

De un fost misionar baptist.

Sunt foarte sigur, că generația oamenilor de azi, nu va putea uita așa de ușor, revolverul descărcat în anul 1914 la Saraiievo. După descărcarea celui revolver, Europa simți groasnică nenorocire, care avea să se deslănțue asupra întregii omeniri în așa mod dupăcum se deslănțue furtuna în timpul verii.

Nu trecu mult după aceea și începu alarmă prin toate colțurile Țărilor. Oamenii de pretutindena se pregăteau de plecare. Puteai să vezi pretutindena oameni și femei plângând, pe iubiții lor, de cari trebuiau să se despartă, pentru un timp oarecare, sau pentru vecie.

Bătrânul continent, care avea pace, bucurie, acum a trebuit să le piardă pe toate. Materialul de care putea să dispună, a trebuit să-l pună în slujba acelei mari nenorociri, nu pentru a-l stinge, ci pentru a-l alimenta, dupăcum alimentează o doică pe un copil.

Fabricile din toate părțile lumii, fabricau oțel și pulbere, pentru a-i veni într'ajutor, dar nu ca să-l stingă, ci pentru a-l face din ce în ce mai mare. Toate laboratoarele marilor savanți, din cari venea știința, s'au prefăcut în cabinete, din cari moartea avea să țighească în diferite forme.

Cetățenii Americii, își aruncau privirile, spre acea nenorocire, care aducea dărâmarea unor popoare, cu întreaga lor civilizație. Ei erau gata să-și arunce toate bogățiile, de cari puteau să dispună, atât materiale, cât și sufletești.

examen. Preoți și învățători, ce se ceartă ca țiganii Preoți ce predică apă și beau vin și învățător, ce nu-și cunoaște menirea.

Prostia și mândria, stăpânesc pe advocații, ce mor de foame și pe doctorii ce bâlbăie un ceas, să pună diagnosticul și pe toți nemernicii cu trup hidos, ce discută, critică, spumegând de furie că țara merge prost.

Vino și-i vezi pe toți împoponații în titluri și înfipti în deminții. Vino și vezi, că pe spinarea oamenilor vrednici, parazitează mii și mii de lifte și trântori.

Oameni, ce n'au nici un rost, ce strigă, fac gălăgie și sunt nemulțumiți. Oameni ce dau de scris ziarelor, nenorocite omizi, ce sug vloga celorlalți.

Răzai în mijlocul nostru și adăne cuvinte grele. Cuvinte ce să arate în răs, golăciunea și nemernicia vieții lor pe pământ.

Provoacă-ne cel puțin răsul, dacă nu se găsește cineva, s'o termine odată cu dânsii!

Gh. Atanasie.

Pe pământ și pe ape, moartea își secera victimile. Moartea atâră din aer cât și pe sub valurile mărilor. Dintre toate popoarele Europei, n'a avut nici unul de suferit așa de mult, ca poporul nostru Românesc.

Dupăcum acel glonț de revolver a produs acea mare nenorocire și a făcut, ca din milioane de ochi, să țighească izvoare de lacrimi, la fel fac și sectanții baptiști în poporul nostru Românesc.

Poporul nostru și Biserica noastră iubită, a avut pace până prin anul 1880—1900 și cam de atunci a început să se iyească această lepră de sectă. Ei sunt aceia cari turbură familii întregi, căutând să facă aderenți. Oh! în câte familii domnea pacea, bucuria și fericirea, până n'au venit sectanții. Câte case erau pline de bucurie și ei le-au transformat în izvoare de lacrimi. Unul din acei desbinatori am fost și eu, decând am fost prins în cușca lor, fără să-l cunosc așa de bine, dupăcum îi cunosc astăzi. Oh! dacă i-ar cunoște lumea mai deaproape pe acești uitați de Dumnezeu, sunt sigur că s'ar feri de ei, așa ca de niște leproși, dar este trist că lumea nu-i cunoaște și până a-i cunoaște mai deaproape e târziu. Dacă i-ași fi cunoscut mai deaproape în anul 1918, desigur că m'ași fi ferit de ei, dar fiindcă nu i-am cunoscut, am căzut în cușca lor, de atunci și până în prezent. Se poate că nu puteam să-i cunosc nici acum așa de bine, dar decând am intrat în seminarul lor, unde am putut să-i cunosc mai bine, m'am convins ce caută și ce urmăresc.

Ținta și scopul sectanților, nu este alta decât a desbina poporul nostru. Ei mereu ponegresc Bisericele, cari nu cred dupăcum cred ei. Ei mereu ponegresc Biserica ortodoxă și întreg clerul ei. Ei știu că atunci când batjocoresc pe preoți, cu aceasta fac pe poporul nostru să urască Biserica și pe păstorii ei sufletești.

Ca să despartă doi prieteni iubiți, nu trebuie să faci alta decât să începi a batjocori pe unul cătră celalalt și fii sigur că legătura lor intimă începe să se rupă din ce în ce mai mult. Asta caută sectanții baptiști să o facă.

Sectanții sunt acei plini de zavistie, cum a fost acel inger din ceriu. Ei sunt aceia, cari au făcut pe poporul nostru să nu mai fie supus nici legilor Țării, dupăcum nici ei nu sunt supuși și nu le respectează. Avem o sumedenie de dovezi în privința aceasta, pe cari le vom arăta ulterior.

Epigramă:

Unui veterinar.

Ca să-l contestăm cultura,
Nu se poate, — am fi răi;
Este cuit și plin de daruri
Ca și pacienții săi...

Fiecare abonat este rugat, să ne câștige cel puțin un nou abonat.

Manual de Demagogie

Cum pot ajunge și eu în sfârșit Ministru?
de: Romulus Damian.

Ce trebuie să mai știe
Demagogul?

Dupăce am arătat procedura Demagogului în a egeri electorale relatând și activitatea de împărțire a poporului, acum e nevoie să demonștrăm și elementarele chestiuni de politică și de economie pe care trebuie să le cunoască. Evident că aparatul cunoștințelor politice și economice e atâta de vast și de complicat încât a-le cunoaște pe toate e imposibil. Din aceste motive și având în vedere că acest aparat complex e divizat în ramuri speciale, — cum e divizată și știința, — pe care le știu manipula numai oamenii bine înțeați, trebuie să recunoaștem că adevăratul Demagog necunoscând bine, și din fond, nici una din aceste ramuri, le va discuta, totuși pe toate, dându-le aere de mare savant și de atotștitor. Va reprezenta rolul unei adevărate „Bibliotecă deranjate” vorbind, discutând și, dacă poate, —

Din cele relatate până aci rezultă că demagogul să poate baza pe discuții politice, economice și sociale foarte sumare, dar cari totuși îl vor procura rezultatele dorite și așteptate cunoscând, și apoi exploatand, bine, naivitatea și credulitatea oamenilor asupra cărora și-a întins năvoda. Bine înțeles că dacă, având în posesie pe acești oameni, nu știe continua întrebuințarea naivității și credulității, atunci trezirea oamenilor din amăgire și înșelăciune apare imediat, crescând bănuțelile, înmulțindu-se presupunerile, îmbogățindu-se disprețul și ura, astfel concentrându-se apoi toate în cazanul dorului de răzbunare. Deci demagogul bun, — demagogul cu experiență va evita întotdeauna călcarea acestui drum, chiar cu prețul sacrificării tuturor intereselor personale sau de partid, în afară doar de cazul că renunță de a se mai arăta oamenilor, bazat fiind pe buzunarele umplute, fapt ce îl permite a se retrage din politică, a trăi fără griji și retras în așteptarea zilelor și prilegiului de recompletarea golului în buzunare, cauzat de această retragere.

Psihologia Masei.

Țăranul român, — cum de altfel și

ceilalți, — e conservator, religios și tradiționalist. Increderea sa se câștigă cu greu, dar odată câștigată ea nu dispore pânăce nu s'a convins singur că a fost amăgit. Inclinație repede spre speranțe de îndreptare făgăduite de către cel în care și-a pus încrederea, e iertător față de cel care l-au păcălit și întodeauna nerecunoscător față de cel, care l-au povățuit asupra unui rău.

În postura aceasta am găsit și eu pe țărani din alegerile electorale generale în 1928. În decembrie. În zadar căutam să le explic că sub guvernul Maniu va fi mai rău, nu poate fi mai bine, că viața se va scumpi, dările se vor urca, etc. etc. căci ei nu vroiau să audă nimic din toate aceste prognoști. De pretutindeni mi se răspundea că eu sunt dușmanul poporului, că sunt contra d-lui Maniu și că le doresc rău lor țărănilor. Zadar-nică mi-a fost și osteneala de a-i face să înțeleagă că de 2 ori 2 fac patru și că de 2 ori 2 nu fac 5 cum li se spunea lor de către, zișii, național-țărăniștii, căci țărani țineau, — unli chiar cu prețul vieții — să știe cum cred ei și de 2 ori 2 fac 5 așa cum cred ei și nu cum e de fapt, că de 2 ori 2 fac numai 4. Atunci le-am spus că nu vor

Iubiți țărani!

De sigur, consiliul comunal din Seleuș, a cărui decizie ați cettit-o în No. 28, s'a dat seama că ar fi timpul să apuce și țig o altă ocupațiune, să-și rupă și el oasele ori să-și mai spargă și el capul cu lucrul. (De altfel dacă și l'ar sparge de zid cu atât bine). Să trăiască și el prin muncă cinstită și nu prin comerț fraudulos de otrăvuri și prin afaceri murdare cu care poate, sau mai bine zis a putut până acum, să speculeze, să înșele, să robiască și să nimicească în cetul cu înțelul neamul românesc, făcându-i averea distrugându-i familia și viața.

Căci, iubiții mei țărani, mă întreb eu cum se poate ca voi să nu observați că jidanii, cari vin plini de pădunchi, rășoiși de ție frică să te apropie de ei și cu toată averea ce o au în spate, în scurt timp devin cei mai bogați — era să zic oameni — în sat?

Prin ce muncă, prin ce noroc sau prin ce farmec, pot ajunge în scurtă vreme la bunăstare? La nici un caz nu prin muncă cinstită! ci prin șmecherie, prin înșelăciune, prin minciună și hoție! Acestea sunt, dragii mei țărani, mijloacele, prin care se îmbogățesc jidanii!

Și toată vina pentru păcatele lor este în prima linie a voastră! Pe intelectuali jidoviți în zadar i-ai mai muștra sau i-ai trage la răspundere! Vol comiteți o crimă față de voi înșivă, față de copiii voștri și față de biserică, neamul și țara românească, dacă veți permite să se îmbuibze și pe mai departe, fără muncă cinstită, prin înșelăciune și fraudă, acele lipitori ordinare, care suot j'danii!

Bunule și cinstit țărani! Sudoarea ta, avutul tău, munca ta o speculează, sângele tău și-l sugă și și-l inveninează hoțul și mișelul de jidan!

Ori, nu vedeți voi că o comună întreagă nu poate să repare o școală sau o sf. biserică spre rușinea voastră a tuturor, iar pe țig îl faceți cu case de milioane, cu casa cea mai frumoasă din comună, în scurt timp?

Ori nu vedeți, că voi vă trudiți și ziua și noaptea și iarna și vara și totuși, vă sbateți în cea mai neagră mizerie!?

Nu înțelegeți că jidanul acum vara stă la umbră și speculează, își face socoteala cum să acapareze pe nimic recolta bună ce se promite, ca apoi mai târziu să v'o vândă cu preț în-doit ori înzecit tot voaui!

Pe voi vă arde arșița soarelui de vară, voi vă rupeți oasele din zorii zilei până seara târziu, iar jidanul stă la umbră, se nutrește bine și amestecă otrăvurile pe care, să vi le vândă pe preț scump!

Iarna voi răbdați frig și foame și vă uscați de boale și de băuturile jidanilor, voaui vi se sfășie inima de durere, văzând mizeria în care trăiți văzând cum li se stânge viața copiilor

voștri cari sufăr alături sau chiar mai mult decât voi!

Voi locuiți în case slabe, în colibi, mâncați borș, chiselță și ceapă și mălai și adeseori „răbdări fripte,” sunteți rău îmbrăcați, și iarna vă îngheață apa în vase și sângele în vine, voi n'aveți lemne de foc. Jidarii au palate, se nutresc cu ce-i mai bun pe lume, sunt bine îmbrăcați și camerele lor sunt în continuu calde căcl... ah!! a lor sunt codrii...! codrii noștri secularii codrii, frații noștri!!!...

Prin specularea sudorii și a muncii voastre cinstitute, își ține jidanul purății la școală, și le adună averi pe când sunt mari, iar al voștri sunt slabi și se stâng cu zile din cauza sărăciei. Voi munciți până vă ies ochii și și vă dați și ultimul ban pe otrăvă la jidanul, care șade și răde cu Rîca cu purății și cu prietenii lui de muncă și de „prostia” voastră.

Destul să fie! Gândiți-Vă la mizeria voastră! la viitorul copiilor și a neamului vostru! Nu mai tolerați specula nimănui și la nici un caz nu pe a jidanului! Nu mai intrați în crășma jidanului, nici în prăvălia lui! nici în biroul lui!

Nici un ac dela jidan!

În felul acesta vom scăpa de lepra jidovească.

Un binevoitor.

Ne bat minoritarii!

În ziua de 16 Iulie a sosit la adresa șovinistului maghiar Dhihoș Iosef cărciumar în Sânpetru German (Bănai) 1 vag. cu var, care urma să fie descărcat la ora 14, ne fiind descărcat nici până la ora 19 crășmarul a fost invitat de șeful stației să achite 120 lei locație. La ora 19 s'a prezentat în biroul șefului de gară unde a refuzat a plăti locația, bă a devenit chiar agresiv, atunci a fost invitat a părăsi biroul și a merge la ghișeu. Drept orice răspuns numitul care venise preparat, a atacat pe șef lovindu-l cu pumnii și picioarele, în urma căror lovituri șeful gărei a suferit 9 leziuni pe față și corp și o puternică hemoragie din nas. În urma reclamației șefului de gară, postul de jandarmi a cercetat cazul dovedind complectă vinovăție a agresorului, dresându-i actele care au fost înaintate judecătoriei Vinga Numitul însă nu s'a dat bătut ci văzând că târgul propus prin șeful postului de jandarmi, de a plăti toate despăgubirile dlui Pascu Ioan șef de gară, nu i-a reușit

a fugi la Insp. 5 Mișcare spre a reclama cazul. Cu cercetarea a fost delegat Dl Inspector principal Ku.jákó care cercetând imparțial, a dovedit nevinovăția Dlui șef Pascu.

Totuși șovinistul nu voește a ceda, el se laudă că va merge până la Dl ministru al Comunicațiilor spre a se scăpa de „būdös-ul de Regat-ember,” care nu este altul decât șeful gărei.

În legătură cu acest caz trebuie să amintim că în Arad a fost bătut un ziarist român de un coleg al său minoritar, în chiar localul redacției ziarului „Erdélyi Hirlap”. Iar într'un articol din alt ziar se cerea pur și simplu escortarea acestui d. ziarist și funcționar de stat român, la locul de unde a venit — este regătean — de oarece este un element periculos și tulburător al ordinii și liniștei publice, demoralizează societatea etc.

Aceste 2 întâmplări și altele multe la fel, căni șovinisti minoritari din Ardeal îndrănesc să atace pe unii din frații noștri, arătându-și cu deosebire ura față de ei, fiindcă sunt din vechiul Regat, trebuie să ne pue pe gânduri, să ne îngrijoreze!

Un bun patriot și un român cinstit nu mai face azi și nu mai permite nici altora să facă deosebire între frați și frați după provinciile de unde se trag, ci numai între români buni sau răi, cinștiți ori necinștiți.

Azi toți suntem Români, toți suntem frați dulci ai aoleași mame, și este criminal ordinul cel ce crede altfel.

România Mare ne ocrotește pe toți la fel și va înceta să mai existe dacă noi, frații, ne vom sfășia între noi și nu ne vom apăra toți împreună contra tuturor dușmanilor interni și externi și ne ar bucura foarte mult dacă dl ministru Vaida ar striga în parlament să înțeleagă toată lumea, că noi românii și față de dușmanii interni suntem toți uniți și numai Români așa cum sunt azi membrii L. A. N. C. și la nici un caz național țărăniști, liberali, averescani etc.

Contra dușmanilor, cari s'au atins și se vor mai atinge de orice român protestăm cu toată energia și îi asigurăm că și răbdarea noastră are margini și că vom răzbuna amar orice ofensă, ori ce lovitură dată ori căru român indiferent, că-l din vechiul Regat, din Bucovina, Basarabia, Dobrogea ori Ardeal! fiindcă

„Noi nu putem fi lași în fața lașităților, lașilor de meserie”.

Mircea.

Floarea răsului

E o plantă care crește în Arabia și care are însușirea următoare: Pulverizată și trasă pe nas te face să izbucnești în răs. Planta are flori de un galben palid, din care se formează două până la trei semințe. Arabii le usucă, le pulverizează și le prizează pe nas, ca și tutunul de prizat. Efectul e acelaș ca și al gazelor ilariante.

Cel care trage pulberea pe nas trebuie să rădă încontinuu, începe să joace, dă dovadă de o veselie nebună. Dar după un timp urmează reacțiunea, care se manifestă într'un somn aproape ipnotic.

Să râdem

Viața asta nu plătește,
Doar o ceapă degerată,
Cel-ce alt-fel socotoște,
Are-o viață neiertată...

De ești profesor la școală,
Te înnebunesc studenții,
Ba și păru 'n cap și-l școală
Cu multele lor pretenții...

De ești doctor de neveste,
Nu mai gați nici când raclajul,
Așa că, Doamne păzăște
Pe cari nu știu ce-i necazul...

De ești inginer de câmpuri,
Nu mai gați cu Legea agrară,
Ziua noaptea ești pe drumuri,
Și mai ești și de ocară...

De ești notar la comună,
Toți te'njură ca pe-o slugă,
Tu însă, inimă bună,
Trage peste toate-o dungă...

Contabil la prefectură,
Este ceva mai plăcut,
Pe notari îi la la gură,
De bugetul nu-i făcut...

Advocat e mult mai bine,
Pentru cel ce s'a făcut,
De nu-i curge, dar îi vine,
Banul, făr' de lucru mult...

Învățător la comună,
Dacă ști a te învățai,
Dai concediu câte-o lună,
Și-ai de toate, ce-i pofti.

Însă revizor de plasă,
Este cu mult mai plăcut,
Dăscălițele de clasă,
Îți surdă pe întrecut.

Preoțimea tagmă sfântă,
Lăsată de Dumnezeu,
Cu drag te binecuvântă,
De al portofelul greu.

Dar a fi azi om politic,
E cu totul alceva,
Poți să fi cel mai nemernic,
Toate merg pe vola ta...

G. ITEANU

trece nici 3 luni și se vor convinge cât de amăgiți și de înșelați au fost chiar de către acei în care credeau orbite timp de 10 ani de zile. Din nenorocire pentru ei, și pentru țară, prevederile mele s'au îndeplinit mai de vreme decât mă așteptasem.

Din acest fapt că țărani nu vroiau a înțelege că de 2 ori 2 nu poate fi 5 cum au vroit ei, ci numai 4 așa cum e adevărul curat, conchidem că ei azi trag ponosul, iar cei în care și-au pus toată încrederea folosul. Timp de 10 ani de zile i-a încântat, și le-aântat, vulpea pânăce au dat cașul din gură, acum ei răbdă. Vreme de 10 ani de zile li s'a arătat slămina până ce au intrat în cușca național țărăniștilor, acum trebuie să joace cum li se fiueră, altfel riscă a face cunoștință cu „tubirea” cetelor de voinici a d-lui Iuliu Maniu, gata a-i snopi în bătaie, cum gata erau a snopi în bătaie și ei în aceste alegeri pe cei ce îndrăsneară-i învăța de bine și a-l lumina din întunericul în care îl țin partidele politice, cu singurul scop de a li putea mai bine și mai mult mulge.

Cum nici clasa mijloie, și nici chiar preținșii intelectuali, — căci oricât de culti și inteligent s'ar pretinde cineva totuși nu se poate lăpăda lesue de

credulitate, — nu difră mult de această psihologie de massă, constatăm că în cazul acesta nu e vorba de o totalitate de inteligențe singulare reprezentate prin participanții unei oarecare adunări, ci de un fenomen nou psihologic în plină opoziție cu gândirea și acțiunea independentă a omului singular.

Deci e lesne de înțeles că o massă, — sau mai exact o adunare publică, — nu are raționalismul necesar, e lipsită de cugetarea cu critică și orfană de orice logică. Numai în felul a esta ne putem explica faptul că din moment ce o massă și-a întipărit o idee că așa trebuie să fie și nu poate fi și altfel, ea ține la această convingere bolnavă chiar și dacă trebuie să piară deodată cu ea. Acest fenomen bolnav poate fi considerat și de izvorul zicătoarei: „Mintea românului vine întotdeauna la urmă, — cu deosebire în materie politică, — și atunci, de multe ori numai p. jumătate”. Și numai astfel putem mai bine înțelege intoleranța masei față de cei ce în mod desinteresat o îndrumază pe căile adevărului curat Tot astfel dacă masa și-a format o anumită părere asupra unei anumite chestiuni, atunci ea va hrăni și generaliza această părere până la

infinit, fie prețul oricare și indiferent dacă poate fi, sau nu, trainică.

Massa întotdeauna e convinsă că reprezintă o forță deosebită, și care e mai absolută decât cel mai crud Absolutism și mai tiran decât Despotismul din toate veacurile. Evident că această forță e dirijată de totala lipsă a simțului de responsabilitate. Căci doar e lesne de înțeles că „conștiința comunității” asupra unei voinți sau păreri produce simțul forței invincibile, în vreme ce conștiința singularului fortifică și nșul responsabilității, două contraste ce, — mai ales în materie de politică, — deapurarea se vor respinge.

Orice om cu minte ageră, cu logică sănătoasă și rece la gândire, poate constata că masa niciodată nu se gândește asupra examinării lucrului despre care l se vorbește. Evident că atât Demagogul cât și politicianul se folosesc în practică cât pot mai bine și mai mult de acest principiu foarte însemnat, căci grație acestui fapt Demagogul poate făgădui, cu deplină liniștie, tot ce știe și ce nu știe, cum îl taie capul și îl lasă gura mai pe românește, iar politicianul poate trage toate foloasele posibile și poate croi vilttoare planuri de extență pe spatele masei, ce se va simți satisfăcută întotdeauna

dacă l se vorbește în sensul spiritului, ce o stăpânește. Cu atâta mai mult că masa nu se gândește nici barem la o examinare postumă, ce de altfel nici nu poate avea loc întrucât în cazul acesta ar trebui să-și revizuiască părerea, lucru pe care nu e în stare a-l îndeplini din cauza întipăritei idei că așa trebuie să fie, și că nu poate fi și altfel, cum mai sus am arătat.

Nimeni, până azi, nu s'a știut folosii mai bine de această stare psihologică a masei ca D-nii Maniu și Vaida, căci de învățătorul M halache și de adjutantul său Madgearu, — palata politică a național-țărăniștilor, — cum și de ceilalți, ziși, fruntași țărăniști, ca mai mult noroc de împrejurări decât minte, nu poate fi vorba. Tot misterul popularității lor se bazează pe această — și numai pe această, — postură de psihologie a masei. Că fondul nu e solid nu trebuie să mai accentuez, totuși trăinicia va dura atâta vreme cât nu e trez tă din letargie social-politică conștiința de contra convingere, ce azi însă e pe drum, pe deoparte prin luminarea Cuziștilor, iar pe de alta prin greșelile politice pe care continuă a le dovedi guvernul Maniu, instalat la putere.

(Va urma)

